

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi M.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.

I ACa 1046/21,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 czerwca 2023 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2023 r.,
sygn. akt I NSP 284/22,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Pismem z 15 marca 2023 r. pełnomocnik M.J. (dalej: „skarżący”) przesłał
zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 1 marca 2023 r. (I NSP 284/22),
żądając w nim uchylenia wskazanego orzeczenia oraz zasądzenie na rzecz
skarżącego kosztów zastępstwa prawnego w niniejszym postępowaniu i kosztów
skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej
zwłoki w przypadku ich poniesienia.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że w zaskarżonym postanowieniu
Sąd Najwyższy błędnie uznał, iż istnieje ograniczony katalog postępowań,
w jakich możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania.
W związku z powyższym doszło do niesłusznego odrzucenia jego skargi.
Skarżący zaznaczył ponadto, że wniósł on skargę w postępowaniu zasadniczym
w sprawie, wskazując jedynie, iż jest ono przewlekłe z powodu przewlekłości

postępowania wypadkowego. Zdaniem skarżącego nie są to jednak dwa odrębne postępowania, ale jedno postępowanie mające swoje odrębne etapy, czyli tzw. postępowania wypadkowe.

Skarżący wniósł również o zwolnienie go z kosztów sądowych, natomiast w piśmie 19 marca 2023 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu – w związku z nagłym zachorowaniem dotychczasowego pełnomocnika z wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Przedmiotowa sprawa dotyczy postępowania cywilnego, w którym wniesienie zażalenia od postanowienia Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 stycznia 2010 r., II PZ 29/09; z 22 listopada 2010 r., III SO 3/10; z 21 marca 2018 r., V CZ 71/17; 29 lipca 2020 r., IV CSK 132/19). Niezależnie od powyższego, w orzecznictwie przyjmuje się, że na postanowienie dotyczące przewlekłości postępowania zażalenie nie przysługuje (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05; postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 stycznia 2022 r., I NO 71/21; 1 września 2022 r., I NZ 13/22). Postępowanie prowadzone na podstawie przepisów ustawy o skardze na przewlekłość postępowania nie jest bowiem samodzielny postępowaniem co do istoty sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 373 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na odrzucenie zażalenia, bezprzedmiotowe stało się rozpoznawanie wniosków skarżącego o zwolnienie z kosztów sądowych i ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu.

(ZG)

[ł.n]